

A. G. R. U.

IN EPARHIA MARAMUREȘULUI

Suplimentul Organului „Dumineca”

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Cinci ani.

1. Doi pești și cinci pâini.

— Cu atâtea a plecat la drum Agru-l nostru acuma cinci ani, ca să sature norodul. Și norodul era mare. Norod flămând. Era norodul românilor uniți.

Unii — mai îndrăzneți — vorbeau chiar de norodul întreg român. De nația întreagă. De întreaga suflare românească. Cică flămânzește rău și se va sătura, Agrul o va sătura. Cu cinci pâini și doi pești.

— Cum, întrebau alții mai nedumeriți — cu cinci pâini și doi pești să sature atâtea norod ?

— Vis și iluzie — vociferau alții și mai nedumeriți !

— Nu credem până nu vedem — strigau cei din neamul lui Toma.

— Sărmani nebuni — zâmbeau cei superiori cu duhul !

— „Parturiunt montes” . . . — șopteau superlativii !

— Să piară — țipau din răspuseri fiii Infernului !

— Iară norodul murmură fiindcă era flămând și-și întindea gâtul spre cele cinci pâini și doi pești așteptând minunea.

— Și atunci — acum cinci ani — Agrul a pornit la drum din Blaj, ca să împartă norodului flămând cei doi pești și cinci pâini.

În drumul său lung, la distanțe mai mari — Sighet, Oradea, Aiud, Dej, Lugoj — a finit câte un examen de conștiință. Câte

o reziuire a muncii sale de a hrăni norodul. Și a văzut și el și norodul, că s'au săturat și el și noroduul. Și a înțeles și el și norodul minunea. A fost lesne de înțeles, că a văzut norodul că în fruntea Agru-lui pretutindeni Christos a împărțit norodului pâinea și peștele.

— Pentru că ce s'a accentuat la Blaj s'a realizat pe drumul Sighet, Oradea, Aiud Dej și Lugoj ! Cristos a mers în fruntea Agru-lui și pâinea vieții a fost pâinea împărțită de El (iar peștele simbolul ei) : însuși trupul și sângele Său !

— Iată deci, că în cinci ani multe s'au realizat din cele visate la Blaj și s'au adevărit cuvintele : „Dacă Agru-l nimic n'ar realiza, decât atâtea, că deșteaptă în conștiința tuturor Românilor de pretutindenea a-dânca și ferma convingere, că calea cea adevărată pe care trebuie să mergem este cea demonstrată la Sighet, Oradea, Aiud, Dej și Lugoj, calea pe care înainte merge Euharisticul-Hristos, iar în urma Lui întreaga suflare românească devotată, supusă, arzând de dragoste curată față de El și gata a-l urma, fie drumul oricât de spinos, între orice împrejurări și oriunde, existența lui ar fi complet justificată.” („Observatorul.” Anul VI. pag. 107).

În Lugoj, ideea și-a ajuns apogeul. Acolo aieva întreaga suflare românească a mers pe urma Euharisticului Hristos în frunte cu Cel Dintâi Român : iubitul, falnicul și viteazul nostru Rege, iar poporul ingenunchiat într'un sfânt delir în urma sa odată a putut

să pronunțe cele mai frumoase două rugăciuni: „Trăiască Regele-Hristos. Trăiască Regele!

— A fost un gest regesc! Un gest pentru care Regilor istoria le dă epitetul de „mare”!

— Oh, cum s’au sporit cele cinci pâini: în frunte cu Regele a înțeles norodul minunea la Lugoj mai mult ca oriunde, că „Pâinea spirituală e în sine miraculoasă. O pâine de grâu ajunge la pușini și când se isprăvește nu mai e pâine pentru nimeni. Dar pâinea adevărului, pâinea desfătării, pâinea mistică nu se isprăvește, nu se poate isprăvi nici odată. Împărțiți-o la mii de guri și tot va mai rămânea, împărțiți-o la milioane de guri și neatinsă veți găsi-o, Fiecare și-a luat partea ca oamenii și femeile cele infometate în pustiu: cu cât s’a dat din ea mai mult, cu atât mai multă rămâne pentru... cei ce vor veni.” (Giovanni Papini: Viața lui Isus, Ed. Cartea rom, Pag. 181).

— Și să zică de acuma cine ce va zice: eu unul voi muri cu convingerea adâncă în sufletul meu, că puterea de viață a Agru-lui rezidă în conștiința trezită a norodului nostru, că Euharistia este o realitate iar nu un simbol.

— În consecință, dacă Agrul are de -scop trezirea conștiințelor omenești, că a ceastă conștiință să fie regulatorul faptelor omenești, atunci drumul Blaj, Oradea, Sighet, Aiud, Dej, Lugoj a dovedit cu prisosință, că o manifestație colectivă centrul căreia este Hristos, o manifestație „unde zeci de mii de participanți simt acelaș foc, acelaș căldură, acelaș entuziasm Dumnezeuesc și fiorii aceluiăș contact nemijlocit și real cu cel mai bun, dar tot atunci cel mai drept Judecător al faptelor omenești, unde cu toții simt acelaș ritm în bătaia inimilor când Hristos în Sfânta Euharistie odată îi strânge la pieptul său sfânt, — este supremul mijloc pentru trezirea conștiințelor și pentru echilibrarea lor, iar conștiința în sens adevărat creștinesc bine echilibrată este singu-

rul controlor și regulator infalibil al faptelor omenești.” (Observatorul.” Anul II. pag. 453).

* * *

— Iată roadele celor cinci ani. Cei puțin ori mai mult nedumeriți s’au edificat, cei din neamul lui Toma smerit își pleacă capul și zic: „Cred Doamne”, cei superiori și superlativi cu duhul se freacă la ochi și acum ei sunt cei nedumeriți. — Nu vor trece alții cinci ani și se vor clarifica și dânsii!

— Numai fiii lumii acesteia țipă, necentenit: „Să piară.” — Dar inzadar țipă, pentrucă Agrul-l este „acțiune,” deci nu se oprește în mijlocul drumului și este „acțiune catolică,” deci nu o vor învinge!

Scris este!

V. A. FÂNTÂNARU avocat.

(din „Observatorul” Ian.—Febr. 1935)

Sfaturi pentru „Agrisți.”

1. În fiecare dimineață să-ți spui: Eu sunt soldatul lui Isus, nu-i permis să-mi fie frică nici de alții, nici de mine însumi. Pe alții îi înving cu arma iubirii, pe mine însumi cu aceea a stăpânirii de sine.

2. Lucrează perseverant! Ce nu ți-a reușit de o sută de ori, într’un moment poate să-ți cadă în brațe ca fruct copt în soarele încercărilor neizbutite.

3. Cheamă pe inamicul tău la ședințele Agrului!

4. Înainte de a începe ceva, întreabă: „Isuse, Stăpânul meu, vrei și Tu acest lucru?”

5. Nu uita, că cine vorbește nebunii e copt pentru balamuc, nu pentru adunările oamenilor cuminți.

6. Bunul „Agrist” îndreaptă lumea mai mult prin viața decât prin vorbele lui.

7. Agristul să știe să vorbească la locul lui, — dar în caz de nevoie să știe să și tacă.

8. Să fii în credința ta neschimbat, în virtuți să progresezi, în greșeli să regresezi.

9. Să aperi mai cu seamă pe aceia, care n’au niciun alt apărător.

10. Nu uita, că drumul Agristului este drept!

I. B.